

TEZĂUR LITURGIC

27 IULIE

**PARACLISUL
SF. MARE
MUCENIC
PANTELIMON
TĂMĂDUITORUL**

CONSTANTINOPOL, 1910

Παράκλησις Μεγαλομάρτυρος ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρνβ' (142) Ψαλμός, τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ εὐθὺς τὰ Τροπάρια. Ἦχος δ. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ ὁμοφώνως, δεῦτε προσπέσωμεν ὁμοῦ ἐκβοῶντες, οἱ ἁμαρτήμασι βαρούμενοι καὶ θλίψεσι, σπεῦσον συμπαθέστατε, Ἀθλητὰ τοῦ Κυρίου, σαῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, ἰκεσίαις θεόφρον, παντὸς κινδύνου, νόσων χαλεπῶν, Παντελεῆμον, ἀπάλλαξον ἅπαντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς πρὸς Χριστόν σου ἰκεσίαις Ἄγιε, Παντελεῆμον σοφὲ, ῥῦσαι ἡμᾶς τάχος, τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων, καὶ πάσης περιστάσεως, καὶ νοσήματος, μάκαρ· σὲ γὰρ προστάτην κεκτήμεθα, πρὸς Θεὸν Ἀνάργυρε ἔνδοξε.

Ὁλβιος πέλεις, παρρησίαν Ἄγιε, πρὸς τὸν Θεὸν ἐσχηκῶς, τὰς αἰτήσεις· ὅθεν δίδου τοῖς ἰκέταις σου,

πίστει καὶ γὰρ προστρέχουσι τῷ ναῷ σου παμμάκαρ, καὶ τὰς ἰάσεις ἐκδέχονται, πάντες οἱ δεινῶς διακείμενοι.

Δόξης ἐνθέου, ἱεράς λαμπρότητος ἐν οὐρανίοις μοναῖς, ἀξιώθεις μάκαρ, διὰ τῆς ἀθλήσεως, τὸ ἔλεός σου παρέχε τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου, ὦ Παντελεῆμον Ἀνάργυρε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ὑπὲρ λόγον τὸν Θεὸν κυήσασα, εὐλογημένη Ἁγνή, ἄνθος δωρημάτων, παρθενίας τέμενος, τοῦ οὐρανοῦ ὑπέρτερε, Παραδείσου τὸ κάλλος, τῶν Ἀσωμάτων εὐπρέπεια, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε.

Ἦδη γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παροξύνας ἀμέτρως, τὸν Λυτρωτὴν ἔνδοξε, πράξεις ἀτόποις καὶ λόγοις καὶ ἐνθυμήμασι, νῦν περιπέπτωκα, δεινοῖς παντοίοις ὁ τάλας, τούτων με ἀπάλλαξον, ὦ συμπαθέστατε.

Ὁ Θεὸς σε, παμμάκαρ, Νικομηδέων τὸ καύχημα, ἔδειξεν ἐν κόσμῳ προστάτην πάντων τῶν προστρεχόντων σοι· διὸ ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Χριστὸν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε, θεῖε Ἀνάργυρε.

Ἴκετεύω σε πόθῳ τοὺς ψυχικοὺς μώλωπας, καὶ τὴν τῆς σαρκός μου δεινὴν ἀσθένειαν ἴασαι, τῇ πρὸς τὸν Κύριον, Παντελεῆμον θεόφρον, ἐκτενεῖ ἐντεύξει τε καὶ ἰκεσία σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Μήτηρ, τοῦ Ποιητοῦ Ἄχραντε, ὡς ἁγιωτέρα ἀπάντων τῶν ἄνω Δέσποινα, ὡς πάντων Ἄνασσα, εὐλογημένη Μαρία, ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἐκ πάσης θλίψεως.

Διάσωζε, Παντελεῆμον, τοὺς πόθῳ σε ἀνυμνοῦντας ταῖς πρὸς Θεὸν λιπαραῖς ἱκεσίαις σου πάντοτε, κινδύνων καὶ θλίψεων ἀδοκῆτων.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ...

Τροπάριον. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβεία τῇ σῇ πρὸς Θεὸν τὸν Φιλάνθρωπον, παντοίας ἡμᾶς περιστάσεως λύτρωσαι, καὶ τῆς φοβεραῆς ἐξάρπασον αἰωνίου κολάσεως· σὲ γὰρ προσάτην κεκτήμεθα θερμὸν, Νικομηδέων τὸ ἔνδοξον καύχημα.

Ῥδὴ δ' . Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Σὺ με αἰεὶ Ἄγιε, τῶν περιστάσεων, σὺ κινδύνων, σὺ καὶ τῆς κολάσεως, παντὸς κακοῦ, καὶ τῶν δυσχερῶν, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἀπάλλαττε ἱκεσίαις σου, σοφῆ Παντελεῆμον, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, τὰς αἰτήσεις παρέχων τῷ δούλῳ σου.

Ὁλοσχερῶς ὑπὸ τὴν σκέπην πάντοτε, Ἀθλοφόρε, σπεύδω ὁ πανάσωτος, κράζων θερμῶς, καὶ παρακαλῶ, ῥῦσαί με ἀνίας, καὶ πάσης ἄλλης

κακώσεως, σοφὲ Παντελεῆμον, ταῖς λιταῖς πρὸς Χριστὸν σου· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ἵνα ἡμεῖς, Παντελεῆμον, δοξάζωμεν μετὰ πόθου, Ἄγιε, σὸν ὄνομα, καὶ πᾶς πιστὸς σὲ ἀνευφημῇ, παράσχου παμμακάρι, ἡμῖν τὸ ἔλεος ἄνωθεν· πλουτεῖς γὰρ παρρησίας πρὸς Θεὸν, οἷα Μάρτυς, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόες Ἀγνή, τῶν Ἀσωμάτων στρατεύματα, τῶν αὐλῶν τάγματα, καὶ ἅπασαι τῶν οὐρανῶν τάξεις, Ἀγαθὴ, σὲ ὑμνολογοῦσιν ὡς βασιλίδα οὐράνιον, μεθ' ὧν πᾶσα ἡ κτίσις προσκυνεῖ σε Παρθένε, τῷ ἐλέει σου πάντα οἰκτείρησον.

Ῥδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵπὲρ ἥλιον μάκαρ, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ λαμπηδόσι τῶν ἔργων σου, καὶ θαυμάτων ὄντως ταῖς ἐλλάμψεσι πάντα ἐλάμπρυνας· διὸ μετὰ πόθου, Παντελεῆμον, σὲ ὑμνοῦμεν, σαῖς λιταῖς πρὸς Χριστὸν ἡμᾶς φώτισον.

Νῦν σε πίστει καὶ πόθῳ πάντες εὐφημοῦμεν, Παντελεῆμον μακάριε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, ἔνδοξε, ῥῦσαι τῶν κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης κακουχίας, ὡς προστάτης ἡμῶν συμπαθέστατος.

Ἰλασμὸν τῶν παισιμάτων, καὶ τῶν κατεχόντων με κινδύνων, Ἀνάργυρε, ἀθλητῶν τὸ κλέος, τὸν πιστῶς σε

τιμῶντα ἀπάλλαξον, ὡς θερμὸς προστάτης, καὶ ἰατρὸς τῶν ἐν ἀνάγκαις, ἀθλητὰ τοῦ Κυρίου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἦ μητρόθεε Κόρη, Πάναγνε, Θεόνυμφε, Θεοχαρίτωτε, τάξεις Ἀσωμάτων, καὶ Ἁγίων ἀπάντων συστήματα, σὲ ὑμνολογοῦσιν, ὡς Βασιλίδα τῶν αἰώνων, τῷ ἔλεει σου οἴκτειρον ἅπαντας.

Ἦδὴ σι'. Τὴν δέησιν.

Ἀνύψωσον, εὐσεβῶν κραταίωμα, τῇ ἀπαύστῳ πρὸς Θεὸν σου ἐντεύξει· σὺ γὰρ ἡμῶν ὁ προστάτης ὁ μέγας, καὶ σὲ ὑμνοῦμεν, Ἀνάργυρε πάνσοφε· ἀπάλλαξον πάσης ἡμᾶς ἀθυμίας ἐν τάχει ἀοίδιμε.

Νοοῦντες, τὴν πρὸς Θεὸν πανθαύμαστε, παρρησίαν σου Ἀνάργυρε θεῖε, πάντες πιστοὶ σὲ ὑμνοῦμεν ἐκ πόθου, ῥῦσαι ἡμᾶς συμφορῶν καὶ κακώσεων, λιταῖς σου πρὸς τὸν λυτρωτὴν, τὰς αἰτήσεις ἡμῶν χαριζόμενος.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἐμπλησθειήμεν ἐντεύξει σου μάκαρ, ἵνα καρποὺς ἀρετῶν ἐκβλαστῆσαι, Παντελεῆμον, ἰσχύσωμεν ἅπαντες, τελοῦντές σου τὴν ἱερὰν, καὶ σεβάσιμον μάρτυς πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάνσεμνος, τοῦ Θεοῦ λοχεύτρια, ἡ πανύμνητος θεόπαις Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἑαυτῆς παρρησίᾳ, τῶν δυσχερῶν ἀπαλλάττει τοὺς κράζοντας· ὑμνοῦμέν σου πανευλαβῶς, τὸν πανάγιον τόκον, Θεόνυμφε.

Διάσωζε, Παντελεῆμον...
Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ...

Κοντάκιον. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς προστάτης αἰεὶ τῶν πιστῶς δεομένων σου, καὶ μεσίτης θερμὸς πρὸς τὸν μόνον Πανάγαθον, μὴ παρίδης ἡμᾶς καταφυγόντας ἐπὶ σέ, ἀλλὰ πρόφθασον ἐν πειρασμοῖς εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν τῶν πιστῶς ἐκβοῶντων σοι· τὰχυνον ἄθλοφόρε, καὶ λύτρωσαι ἐκ κινδύνων, τοὺς προσιόντας σοι θερμῶς καὶ ὑμνοῦντάς σε, πανεύφημε.

Προκείμενον. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στίχος. *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ...

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἰδιόμελον.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, παραπτωμάτων ἐν βάρει τυγχάνειν τὸν ἄθλιον, ἀλλ' ὀξέως ἔγειρον τὸν ἰκέτην σου, ἀνιστῶν Ἄγιε, ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς ψυχῆς τε καὶ

τοῦ σώματος, καὶ διασώζων με, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἱκεσίαις σου, Παντελεῆμον πάνσοφε, ἵνα σε ὑμνῶ παναοίδιμε, ὡς μέγαν προστάτην, ρυόμενον ἀπάντων τῶν δεινῶν, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος ἀξιοῦντα ἅπαντας.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σῶσον ἐκ θλίψεως παντοίας τοὺς τιμῶντάς σε, σοφὲ Παντελεῆμον, παρρησίας γὰρ σὺ πλουτεῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, περιφρουρῶν τοὺς μέλποντα τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνω μετὰ τῶν Ἀσωμάτων τὴν ὑπέρθεον ὑμνολογῶν Τριάδα, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν πίστει σε τιμώντων, Παντελεῆμον πρέσβευε, λυτρωθῆναι τῶν κινδύνων.

Ἐφθασαν ἅπαντες ἐν πίστει, εἰς ναὸν τὸν σὸν, Ἀνάργυρε τρισμάκαρ, οἱ ἐν νόσοις δεινοῖς, ποντούμενοι βοῶντες· Παντελήμον Ἄγιε, τὴν ὑγίαν ἡμῖν δίδου.

Θεοτοκίον.

Ἐχεις, ὡς Μήτηρ παρρησία, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον τοῦ κόσμου· ἐκδυσώπησον οὖν, Παρθένε Παναγία, Αὐτοῦ τὴν ἀγαθότητα, οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς πάντα.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Ἰκετεύει ὁ θεῖος Ἀθλοφόρος, Σὲ τὸν μόνον τῆς δόξης Βασιλέα, ἀποσοβῆσαι πᾶσαν νῦν ἀσθένειαν τῶν

ὕμνολογοῦντων, καὶ παρακαλοῦντων, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὕμνοῦσιν, οὐράνια χορεῖαι, τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον τῆς δόξης, ἐκδυσωποῦσαι σὺν τῷ ἀθλοφόρῳ Σου, σῶζειν τε καὶ σκέπειν, τοὺς εὐσεβοφρόνως, αἰνοῦντάς σου τὸ κράτος.

Ὡ θεότης, Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ταῖς λιταῖς τοῦ θεράποντός σου ῥῦσαι, τῶν δυσχερῶν καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς δοξολογοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε πίστει εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ μόνη Θεοτόκος, τὸν Δεσπότην ὡς Μήτηρ ἱκετεύει, ὑπὲρ ἡμῶν ῥυσθῆναι περιστάσεων, καὶ παντὸς κινδύνου, τοὺς ὕμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' . Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, ἱκετεύων μὴ παύση αἰδίμε, ἐκδυσωπῶν ὑπὲρ τῶν τιμώντων πανευσεβῶς τὸ ἱερόν σου ὄνομα, καὶ ἐκδεχομένων αἰεὶ πιστῶς, ἀντίληψιν καὶ χάριν, τὴν σὴν Χριστοῦ ὀπλίτα, Παντελεῆμον ἀξιάγαστε.

Ἐπίβλεπον ἐξ ὕψους Παμβασιλεῦ, τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου Κύριε ὡς ἀγαθὸς, λύων τὴν κατήφειαν τῶν πιστῶς ἐξαιτουμένων ἴασιν, πάσης νόσου, βλάβης καὶ συμφορᾶς, λιταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, παρέχων εὐφροσύνην, καὶ αἰωνίαν αὐτοῖς λύτρωσιν.

Θεότης ένιαία και φωταυγής, Τριουπόστατε, άναρχε Κύριε, μόνε Θεέ, ύψιστε παντάρχα, παμβασιλεϋ, σε λιτανεύει άπασα, και ύμνει ή κτίσις ως πλαστουργόν Άνάργυρος ό θεϊος, σόν πᾶσι τοῖς άγίοις, και Άσωμάτων τοῖς στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντε Μαρία, Μήτερ Θεοϋ, άνωτέρα άπάσης τής κτίσεως, σε δυσωπει ό μεγαλομάρτυς και εύκλεής Παντελεήμων ρύεσθαι, και διαφυλάττειν τοϋς τῷ Ναῶ αϋτοϋ προσλιπαροϋντας, και ψάλλοντας έν πίστει και κατανύξει την παράκλησιν.

Τὸ Ἄξιον έστι και τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τοϋς μετ' εύλαβείας τῷ ιερῷ, και θείῳ ναῶ σου, προσιόντας ταῖς πρὸς Θεόν, θερμαῖς σου πρεσβείαις, ρύόμενος μη παύση κινδύνων άδοκῆτων, θεΐε Άνάργυρε.

Φρούρει τοϋς τιμῶντάς σε Άθλητά, και εύσεβοφρόνως προσφοιτῶντας τῷ σῷ ναῶ, και ρϋσαι κινδύνων, και πάσης άλλης βλάβης, σοφέ Παντελεήμον, ταῖς ίκεσίαις σου.

Δέξαι, ὦ Άνάργυρε άθλητά, λιταῖς τῶν σῶν δούλων, ως έκ στόματος ρυπαροϋ, και γλώττης βεβήλου, προσάγομεν αίτοϋντες άμαρτημάτων, λύσιν ταῖς ίκεσίαις σου.

Ἔχει μέν τὸ πνεϋμά σου οϋρανός, ήμεῖς δέ πλουτοϋμεν τόν πανάγιόν σου Ναόν, ὄν

περικυκλοῦντες μετ' ἀνεικάστου πόθου, τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν, ὦ Ἀνάργυρε.

Τῷ Θεῷ τῶν ὅλων νῦν παρεστῶς, αἴτησαι πταισμάτων, τοῖς τιμῶσί σε παρ' αὐτοῦ, ἄφεςιν δοθῆναι, σοφὲ Παντελεῆμον, καὶ τῶν ἐπερχομένων δεινῶν τὴν λύτρωσιν.

Δέσποτα φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, μὴ ἀκούσω τότε ἐν ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, φωνῆς τῆς ὀργῆς σου, εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης, ἀλλ' οἴκτειρον πρεσβείαις τῆς κυησάσης σε.

Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον καὶ Ἀπόλυσις.

Τροπάρια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χάριν, εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, πᾶσι χορηγεῖς τὰς ἰάσεις Παντελεῆμον σοφὲ, Ἅγιε Ἀνάργυρε, τοῖς σοὶ προστρέχουσι· φυγαδεύεις δαιμόνων γὰρ ἀνίατα πάθη, πάντας θεραπεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου· ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον πάσης, λυτρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πάντας ἔλεεῖς Μάρτυς Χριστοῦ, τοὺς σοὶ προσδραμόντας ἐν πίστει, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ, Ἅγιε Ἀνάργυρε ἀξιοθαύμαστε· διὸ οἴκτειρον ἅπαντας, καὶ νῦν τοὺς σοὺς δούλους, τάχιστα ἐκλύτρωσαι τῶν ἀδοκῆτων δεινῶν, θλίψεως καὶ νόσου βαρείας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων, καὶ τῆς ἐν γεέννῃ κατακρίσεως.